

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลใน กรุงเทพมหานคร ครอบคลุมสาระดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิภาคอำเภอเดิมที่พักอาศัย รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถานะที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลระดับวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2527 ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ และโรงเรียน

พยาบาลทหารอากาศ โดยผู้ช่วยอย่างมาทั้งสิ้น 661 คน ได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกฉบับ และเป็นแบบสอบถามที่ไว้วิเคราะห์ได้ 658 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.55

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิต

ของนักศึกษา จำนวน 63 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 5 หัวข้อด้วยกัน

คือ ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน เหตุผลในการ

เข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจ

ในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

2. วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาโดยรวมเป็นรายข้อทั้ง 5 หัวข้อ คือ ทักษะวิหาค่าร้อยละ เกี่ยวกับลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน ส่วนเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต ใช้วิหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน และความประทับใจในกลุ่มเพื่อน วิเคราะห์รวมเป็นรายข้อกันด้วย ทุกหัวข้อมาเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

3. เปรียบเทียบลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาเป็นรายข้อทั้ง 5 หัวข้อ โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับชั้นปี ภูมิภาคบ้านเกิด ที่พักอาศัย รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ

และทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square test) ส่วนเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t - test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบว่าลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ก็นำไปทดสอบหาความแตกต่างกันด้วยวิธีทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffé's Multiple Comparison on Treatment Mean) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง โดยจะเสนอเฉพาะตารางไคสแควร์ ตารางค่าที และตารางทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001 เท่านั้น ส่วนตารางความแปรปรวนทางเดียวและตารางที่ไม่มีความแตกต่างกันดังกล่าว จะนำเสนอในภาคผนวก

4. หาความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต กับเหตุผลของการเข้ากลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เป็นรายข้อ วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพมากที่สุด จำนวน 177 คน รองลงมาคือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 163 คน วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ และโรงเรียนพยาบาลทหารอากาศ สถาบันละ 159 คน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวนมากที่สุด ส่วนภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษานั้นอยู่ในภาคกลางมากที่สุด และนักศึกษาจะพักอยู่บ้านตนเองรองลงมาจากหอพักสถาบัน บิคารมารคาหรือผู้ปกครองจำนวนมากกว่าครึ่ง มีรายได้ตั้งแต่ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน รองลงมาต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 2.25-2.75 มากที่สุด และมากกว่าครึ่งหนึ่งของนักศึกษามีสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด

2. ลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาโดยรวมเป็นรายข้อทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

2.1 ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน นักศึกษาทุกคนมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบัน จำนวนเพื่อนสนิทในสถาบันมากที่สุดคือ ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป กลุ่มเพื่อนสนิทจำนวนมากที่สุดมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมทัดเทียมกับนักศึกษา และกลุ่มเพื่อนสนิทจำนวนมากกว่าครึ่งพักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้ เคียงกันกับนักศึกษา เป็นนักศึกษารุ่นปีเดียวกับนักศึกษา มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับนักศึกษา ชอบกิจกรรมเดียวกันหรืออยู่ในชมรมเดียวกันกับนักศึกษา และอยู่ในกลุ่มทิวความรู้อีกด้วยกับนักศึกษา

2.2 เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน นักศึกษามีเหตุผลซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมากอยู่ 5 ลำดับ โดยเรียงตามลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 5 ดังนี้คือ ต้องการมีคนที่รักและไว้วางใจได้ ใฝ่รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้นช่วยเพิ่มประสบการณ์ชีวิต ต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ เพื่อความอบอุ่นใจ และเพื่อเป็นเพื่อนแก่เหงาไม่ต้องอยู่ลำพังคนเดียว ส่วนเหตุผลลำดับสุดท้ายคือ ลำดับที่ 11 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงปานกลาง ได้แก่ เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน

2.3 กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติร่วมกันมากที่สุดเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติทุกวัน คือ พูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด รองลงมาในลำดับที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติอาทิตย์ละ 1-3 ครั้ง คือ ฟังวิทยุ คุยโทรศัพท์ด้วยกัน และลำดับที่ 3 เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติเดือนละ 1-3 ครั้ง คือ สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ส่วนลำดับสุดท้ายคือลำดับที่ 21 เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติปีละครั้งหรือไม่ค่อยปฏิบัติ ได้แก่ ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน

2.4 ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน นักศึกษามีความประทับใจซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมากอยู่ 5 ลำดับ โดยเรียงตามลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 5 ดังนี้คือ รู้สึกมีความสุขสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนทำให้รู้จักปรับตัวในการสมาคมกับผู้อื่น กลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มีเหตุในกรณีต้องการความช่วยเหลือ กลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดีเมื่อมีปัญหา และกลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยกัน ส่วนลำดับสุดท้ายคือ ลำดับที่ 11 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงน้อย ได้แก่ เพื่อนมักจะจริงใจจริงใจและค่อนข้างอยู่เสมอ

2.5 จุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา นักศึกษามีจุดมุ่งหมายซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมากอยู่ 2 ลำดับ คือ จะทำงานกันการพยาบาลตามที่ศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการศึกษาคือในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย ส่วนลำดับสุดท้ายคือลำดับที่ 8 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงน้อย ได้แก่ ท่านจะยึดอาชีพแบบท่านเพียงอย่างเดียวเมื่อท่านแต่งงานแล้ว

3. เปรียบเทียบลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาเป็นรายชื่อจำแนกตามตัวแปร ระดับชั้นปี ภูมิภาค ฐานะทางเศรษฐกิจ รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

3.1 ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน ปรากฏว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ทางภูมิภาคหรือส่วนใหญ่ทางภูมิภาคกับนักศึกษามากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ และนักศึกษาระดับปีที่ 1 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนละคนกับนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และยังพบว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมดีกว่านักศึกษามากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ และนักศึกษาระดับปีที่ 1 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่อยู่ในกลุ่มมีความรู้เกี่ยวกับนักศึกษามากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ และมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีความสนใจหรือรสนิยมคล้ายคลึงกันน้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นักศึกษามีภูมิภาคมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ทางภูมิภาคหรือส่วนใหญ่ทางภูมิภาคกับนักศึกษามากกว่านักศึกษามีภูมิภาคมาจากที่อื่น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนละคนกับนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษามีภูมิภาคมาจากที่อื่น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และยังพบว่านักศึกษามีภูมิภาคมาจากภาคใต้มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ไม่ได้จบมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเดียวกับนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษามีภูมิภาคมาจากที่อื่น ซึ่งก็เช่นเดียวกับนักศึกษามีภูมิภาคมาจากภาคเหนือและภาคกลาง มีจำนวนกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษาน้อยกว่านักศึกษามีภูมิภาคมาจากภาคอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นักศึกษที่พักหอพักเอกชนและที่พักรับรอง ๆ มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ทางภูมิภาคหรือส่วนใหญ่ทางภูมิภาคกับท่านมากกว่านักศึกษที่พักอาศัยบ้านตนเองและหอพักสถาบัน และนักศึกษที่พักหอพักสถาบันก็มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมากกว่านักศึกษที่พักบ้านตนเองและพักหอพักเอกชนและที่พักรับรอง ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ส่วนนักศึกษที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

นักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ มีเพื่อนสนิทในสถาบันมากที่สุด คือ จำนวน 4-6 คน ส่วนนักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง จะมีเพื่อนสนิทในสถาบันจำนวนมากที่สุด คือ 1-3 คน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ไม่ได้มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับนักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ ส่วนนักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ จะมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่อยู่ในกลุ่มกิจกรรมเดียวกันกับนักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีกลุ่มเพื่อนสนิททางภูมิลำเนาหรือส่วนใหญ่ทางภูมิลำเนา กับนักศึกษา และกลุ่มเพื่อนสนิทที่อยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

3.2 เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน ปรากฏว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปี ก็มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเรื่องต้องการได้รับความปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และมีค่าเฉลี่ยเรื่องได้มีเพื่อนเที่ยวเตร่สนุกสนาน สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษาที่ภูมิลำเนาเดิมและพักอาศัยต่างกัน ไม่มีกลุ่มใดที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นักศึกษาที่มีความมรคาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความมรคาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือน ตั้งแต่ 5,000 - 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเรื่องได้รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต สูงกว่านักศึกษาที่มีความมรคาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่างกัน มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.001 โดยพบค่าที่มีความแตกต่างกัน ดังนี้ นักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค้างตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเรื่องเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน สูงกว่านักศึกษาที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค้างตั้งแต่ 2.76 - 3.25 และ ตั้งแต่ 2.25 - 2.75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.25 มีค่าเฉลี่ยเรื่องต้องการได้รับความปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25 - 2.75. 2.76 - 3.25 และ 3.26 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยในเรื่องได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมือง สูงกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

3.3 กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ปรากฏว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 อยู่ 7 เรื่อง ที่ระดับ 0.01 อยู่ 3 เรื่อง และระดับ 0.05 อยู่ 2 เรื่อง โดยพบคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาระดับปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเรื่องพบทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน สูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และพบว่าในเรื่องสนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน นักศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 และปีที่ 4 และนักศึกษาระดับปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 4 ส่วนในเรื่องร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน เรื่องร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน นักศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 4 และนักศึกษาระดับปีที่ 4 ก็มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 ในเรื่องร่วมงานกันบริการ สังคมและบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน สำหรับกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน และร่วมกิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของสถาบัน พบว่า นักศึกษาระดับปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 และนักศึกษาระดับปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาระดับปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเรื่องพึงวิหุกุโทรทัศน์ ต่ำกว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในขณะที่เดียวกับนักศึกษาระดับปีที่ 1 ก็มีค่าเฉลี่ยในเรื่องร่วมแข่งขัน หรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน สูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาระดับปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเรื่องเก็บชมสินค้า และซื้อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า สูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อีกด้วย

นักศึกษามีภูมิลำเนาและมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน ไม่ปรากฏว่ามีคู่ใดที่มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษามีที่พักอาศัยต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 ในบางเรื่อง โดยพบคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ นักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน มีค่าเฉลี่ยเรื่องทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน และเรื่องพึงวิทย์ คูโทรทัศนศรัยกัน สูงกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง และพบว่านักศึกษาที่พักหอพักเอกชน มีค่าเฉลี่ยเรื่องรวมแข่งขันหรือเจียรกัศานอกสถาบัน สูงกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง พักหอพักสถาบัน และพักอยู่ในที่อื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่พักบ้านตนเอง มีค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีนอกสถาบัน สูงกว่านักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน มีค่าเฉลี่ยกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนโดยรวม สูงกว่านักศึกษาที่พักในที่อื่น ๆ (บ้านญาติ, บ้านเช่า)

สำหรับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และ 0.05 ในบางเรื่อง โดยพบคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25 - 2.75 มีค่าเฉลี่ยในเรื่องพึงการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 - 3.25 และ 3.26 ขึ้นไป ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเรื่องรวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 - 3.25

นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยเรื่องรวมกิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของสถาบัน และเรื่องเห็นชมสินค้าและชื่อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า สูงกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

3.4 ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน ปรากฏว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีกัน มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ในบางเรื่อง โดยพบคู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความประทับใจเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาปีที่ 3 ก็ยังมีความประทับใจเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านหงุดหงิดไม่สบายใจ สูงกว่านักศึกษาปีที่ 2

สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน ที่พักอาศัยต่างกัน บิคมารตา หรืออยู่ปกครองมีรายไค้ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน และสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานที่ต่างกัน ไม่ปรากฏว่ามีคู่ใดที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3.5 จุดมุ่งหมายในชีวิต ปรากฏว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีก็มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ในบางเรื่อง โดยพบค่านัยสำคัญที่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเรื่องจะทำงานด้าน การพยาบาลตามที่ศึกษา และเรื่องจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว สูงกว่านักศึกษาระดับปีที่ 4

ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ในบางเรื่อง โดยพบค่านัยสำคัญที่ความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเรื่อง จะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว ต่ำกว่านักศึกษามี ภูมิลำเนาเดิมในภาคอื่น ๆ และนักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมในภาคกลาง ก็มีค่าเฉลี่ยในเรื่องนี้ต่ำกว่า นักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมในภาคใต้ และยังพบว่านักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมในภาคใต้ มีค่าเฉลี่ย เรื่องต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว สูงกว่านักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมในกรุงเทพมหานคร และในภาคกลาง

นักศึกษาที่ทัศนคติต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ 0.001 และ 0.01 ในบางเรื่อง โดยพบค่านัยสำคัญที่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาที่ทัศนคติสดกัมน มีค่าเฉลี่ยเรื่องจะทำงานด้าน การพยาบาลตามที่ ศึกษา และเรื่องจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว สูงกว่านักศึกษาที่ทัศนคติตนเอง ส่วนนักศึกษาที่ทัศนคติตนเอง มีค่าเฉลี่ยเรื่องจะบิเคอาชีพแบบบ้าน เฝียงอย่างเดี่ยวเมื่อแต่งงานแล้ว สูงกว่านักศึกษาที่ทัศนคติสดกัมน

สำหรับนักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายไ้ต่างกัน มีจุดมุ่งหมาย ในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยพบค่านัยสำคัญที่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายไ้รวมต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยเรื่องจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว สูงกว่า นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายไ้ 5,000 - 10,000 บาท ส่วนนักศึกษามีความร่ำรวย หรือผู้ปกครองมีรายไ้รวม 10,001 - 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเรื่องจะให้ความสำคัญแก่ชีวิต ครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อแต่งงานแล้ว สูงกว่านักศึกษามีความร่ำรวยหรือผู้ปกครอง มีรายไ้ 5,000 - 10,000 บาท ต่อเดือน

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในบางเรื่อง โดยพบคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคำว่า 2.25 มีค่าเฉลี่ยในเรื่องของการศึกษาต่อ ในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย ต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 - 3.25 และ 3.26 ขึ้นไป และยังพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.25 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25 - 2.75 มีค่าเฉลี่ยในเรื่องของการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าเป็นพยาบาลประจำการ สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 - 3.25 และ 3.26 ขึ้นไป

นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยในเรื่องจะทำงานก้นการพยาบาลตามที่ศึกษา เรื่องของการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และเรื่องจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกัโช้นแล้ว สูงกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เป็นรายข้อ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ปรากฏว่า ความสัมพันธ์ที่ได้เป็นความสัมพันธ์ในระดับน้อยทุกเรื่อง ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน และมีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องพบทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ทั้งการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด และร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องสนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม พูดคุยกันด้วยเรื่อง เนาะมองคลายความเครียด และปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว

4.3 ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน ในทางบวกและในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 โดยที่ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน กลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ และกลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดีเมื่อมีปัญหา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนทั้งหมด 11 ข้อ รองลงมาคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนให้กำลังใจท่านในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งสิ้น และน้อยที่สุดคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน และเพื่อนมักจะซิงคี่ซิงเคนและคอนแค้นท่านอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนในทางลบและในทางบวกตามลำดับเพียงเรื่องละ 1 ข้อเท่านั้น

4.4 ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ทั้งในทางบวกและในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.1 และ 0.05 โดยที่ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนมากที่สุดจำนวน 16 ข้อ รองลงมาคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อน เรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้จักปรับตัวในการสมาคมกับผู้อื่น ซึ่งมีเฉพาะความสัมพันธ์ในทางบวกกับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน จำนวน 15 ข้อ และน้อยที่สุดคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน และกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เพียงเรื่องละ 4 ข้อเท่านั้น

4.5 จุดมุ่งหมายในชีวิต มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนทั้งในทางบวกและในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 โดยที่จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่อง ต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน จำนวนมากที่สุดถึง 10 ข้อ รองลงมา คือ จุดมุ่งหมายในชีวิต เรื่อง จะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา และต้องการเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐบาล และมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน จำนวน 7 ข้อเท่ากัน โดยเรื่องหลังมีแค่เฉพาะความสัมพันธ์ในทางบวก น้อยที่สุดคือจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่อง ต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ และจะยึดอาชีพแม่บ้านเพียงอย่างเดียวเมื่อแต่งงานแล้ว มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพียงเรื่องละ 3 ข้อเท่านั้น

4.6 จุดมุ่งหมายในชีวิต มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ทั้งในทางบวกและในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 โดยที่จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่อง ท้องการเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ ซึ่งมีแต่เฉพาะความสัมพันธ์ในทางบวก กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน จำนวนมากที่สุดเพียง 11 ข้อเท่านั้น จากจำนวนทั้งสิ้น 21 ข้อ ส่วนจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่อง จะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อแต่งงานแล้ว จะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทั้งในทางบวกและทางลบกับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน จำนวน 7 ข้อเท่ากัน และน้อยที่สุดคือจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่อง ท้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และท้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเพียงเรื่องละ 3 ข้อ เท่านั้น

ประเด็นที่น่าสนใจและขอเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจซึ่งจะนำมาสรุปพร้อมทั้งขอเสนอแนะบางประการที่คาดว่าจะสามารถตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษาได้ดังนี้

1. นักศึกษาจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ คือ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ คือ ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ดังนั้นสถาบันจึงควรจัดหาทุนหรือให้ทุนแก่นักศึกษาที่มีความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะเป็นทุนฉุกเฉิน ทุนประจำปี หรือทุนระยะยาวตลอดหลักสูตร แล้วแต่กรณีไป
2. เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 5 เป็นเหตุผลซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมาก และเป็นเหตุผลทางค่านิยม สังคม ทั้งสิ้น แต่เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นปีแล้วปรากฏว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อต้องการได้รับความปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อนสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ในขณะเดียวกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ก็มีกิจกรรมการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกันสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ดังนั้น ทางสถาบันจึงควรจัดกลุ่มความรู้ให้กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ขึ้นโดยเฉพาะ เนื่องจากนักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปีดังกล่าวกำลังอยู่ในช่วงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพ

การศึกษาและสภาพของสถาบัน ผู้ทำหน้าที่คิดว่าจะเป็นอาจารย์ รุ่นพี่ หรือเพื่อนก็ได้ นอกจากการจึกกลุ่มความรู้แล้วอาจจึกใหม่พี่รหัสคอยให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่นักศึกษารุ่นน้อง หรือจึกบริการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการโดยมีรุ่นพี่เป็นผู้ดำเนินการ มีอาจารย์ทางคานณะแนวการศึกษาเป็นผู้คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอีกทอดหนึ่ง

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อนสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 3.26 ในขณะที่เดียวกันนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 ก็ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อนสูงกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเรื่องให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับเรื่องต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของนักศึกษาโดยตรง ทางสถาบันจึงควรจึกบริการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการที่มีนักศึกษาซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงเป็นผู้ดำเนินการโดยเฉพาะ และมีอาจารย์เป็นผู้คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเช่นเดียวกัน โดยอาจจึกกลุ่มความรู้สำหรับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่า และให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงเป็นผู้ทิวให้หรืออาจจะให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลก็ได้ นอกจากนั้นทางสถาบันอาจจึกให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่าได้พักอาศัยอยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษามากขึ้น

4. กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนที่นักศึกษานิยมทำร่วมกันมากที่สุดเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติทุกวัน คือ พุกคุยกันคุยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด รองลงมาคือสนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และฟังวิทยุ คุยโทรศัพท์กันตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความเครียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนสูง และไคพยายามผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งก็นับว่าเป็นวิธีที่สมควรได้รับการสนับสนุนจากทางสถาบัน คุยการจึกใหม่ที่นั่งพักผ่อนบริเวณอาคารเรียน โดยเฉพาะที่หอพักนักศึกษา และจึกหาไม้คอกไม้ไผมาประดับ รวมทั้งปลูกต้นไม้ยืนต้น คุยด้ามบริเวณเพียงพอ เพราะสิ่งแวดล้อมที่สดชื่นจะทำให้ผู้ไคพบและอยู่อาศัยมีจิตใจแจ่มชื่นเบิกบานไปคุย สำหรับโทรศัพท์ควรจึกสถานที่ไว้ให้นักศึกษาไคชมอย่างสะดวก โดยอาจจึกวางไว้ในห้องนั่งพักผ่อน หรือห้องโถงที่จุยคน นอกจากนั้นทางสถาบันควรจึกใหม่สนามกีฬาต่าง ๆ

ซึ่งไม่ต้องการทุนทรัพย์และเนื้อที่มากนัก เช่น สนามแบดมินตัน เปตอง บาสเกตบอลและโต๊ะบิงปอง ไว้ให้นักศึกษาได้เล่นเมื่อมีเวลาว่าง ซึ่งนอกจากจะช่วยผ่อนคลายความเครียดแล้วยังเป็นการเพิ่มพูนพละอนามัยให้แข็งแรงขึ้นอีกด้วย

5. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนภายในสถาบันสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในเรื่องกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน กิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของสถาบัน ในขณะที่เกี่ยวกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก็จะร่วมกิจกรรมกีฬาในสถาบัน และกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบันสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 รวมทั้งร่วมกิจกรรมกีฬานอกสถาบันสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อีกด้วย นอกจากนั้นนักศึกษาที่พักหอพักเอกชนก็ร่วมกิจกรรมกีฬานอกสถาบันสูงกว่านักศึกษาที่พักอยู่ในที่ต่าง ๆ ดังนั้นสถาบันจึงควรให้ความสนใจนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ให้มากขึ้น ควบคู่การลดอายุของชมเชยในชั้นเรียน ในงานชุมนุมต่าง ๆ ของสถาบัน หรือในวาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันก็พยายามให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย โดยอาจเป็นประธานในการดำเนินงาน เป็นกรรมการร่วมกัน ทำหน้าที่ประสานงาน เป็นประชาสัมพันธ์ หรือเป็นที่ปรึกษา จัดให้มีงานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปี เช่น กีฬาสี การแข่งขันกีฬาระหว่างชั้นปี งานสายสัมพันธ์สี่ชั้นปี เพื่อให้นักศึกษาทุกชั้นปีได้มีกิจกรรมร่วมกัน และให้นักศึกษาที่พักหอพักเอกชนช่วยชักจูงนักศึกษาที่พักในที่ต่าง ๆ ได้ไปร่วมกิจกรรมกีฬานอกสถาบันร่วมกับตนด้วย นอกเหนือไปจากที่ทางสถาบันได้พยายามจัดให้นักศึกษาเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมด้วย โดยการมอบหมายหน้าที่ต่าง ๆ ให้ทางนักศึกษารับไปดำเนินการ อนุญาตให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยไม่ถือว่าเป็นการขาดการศึกษากฎบัตรหรือภาคทฤษฎี และพยายามจัดเวรให้นักศึกษาได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมด้วยกัน ให้มากที่สุดหรือเข้าร่วมด้วยทุกคน

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางลบกับการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด และร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับกิจกรรมการสนทนา เรื่องราวต่าง ๆ ในวงการสังคม พุดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด และปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีส่วนร่วมน้อยในกิจกรรมที่ต้องใช้เวลา แต่จะมีส่วนร่วมมากในกิจกรรมซึ่งไม่ต้องการเวลามากนัก และเป็นกิจกรรมการสนทนาทั้งสิ้น ดังนั้นทางสถาบันจะต้องพยายามโน้มน้าวให้นักศึกษาเหล่านี้ได้เห็นประโยชน์ของกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การร่วมพัฒนาสถาบัน เมื่อสถาบันได้รับการพัฒนานักศึกษาที่อยู่ในสถาบันก็ย่อมจะ

ได้รับคำชมเชยและมีความภาคภูมิใจในสถาบันของตน การร่วมแข่งขันหรือร่วมเชียร์กีฬาของสถาบัน นอกจากจะเป็นการผ่อนคลายความเครียดแล้ว ยังช่วยให้มีพลานามัยที่แข็งแรงและใคร่จึกเพื่อนต่างสถาบันอีกด้วย อาจจะทำให้ทราบว่าตนเองควรปรับปรุงเรื่องใดบ้างก็ได้ สำหรับการเข้าฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการนั้น ก็จะทำให้ได้รับความรู้ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ จากที่ประชุมเป็นการเพิ่มพูนสติปัญญา นอกเหนือไปจากการาเรียน หรืออาจจะช่วยให้การเรียนดียิ่งขึ้นก็ได้ และทางสถาบันควรสนับสนุนโดยให้นักศึกษาได้เข้ารับฟังถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือวิชาชีพด้วย ควรจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงนั้น ๆ สำหรับการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน ไม่ควรบังคับนักศึกษา เพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีความต้องการที่จะให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อนสูงอยู่แล้ว จึงควรจัดกลุ่มเป็นกลุ่มตัวตั้งที่ใดกล่าวนำแล้วในข้อ 3 โดยเฉพาะการจัดกลุ่มตัวให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำแต่มีการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกันบ่อย และสิ่งที่ทางสถาบันจะลืมเสียมิได้ก็คือคองพยายามที่จะ คอยเตือนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำไม่ให้เพิกเฉยกับการร่วมกิจกรรม จนกระทั่งล้มการเรียนหรือเสียการเรียนไป

7. ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา 7 ลำดับแรก เป็นความประทับใจในทางบวก สำหรับความประทับใจในทางลบปรากฏว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความประทับใจว่า กลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวนักศึกษามากกว่านักศึกษารุ่นปีที่ 4 และนักศึกษารุ่นปีที่ 3 ก็ยังมีความประทับใจว่า กลุ่มเพื่อนทำให้หงุดหงิดไม่สบายใจมากกว่านักศึกษารุ่นปีที่ 2 การที่นักศึกษารุ่นปีที่ 3 มีความประทับใจในทางลบทั้ง 2 เรื่องคงกล่าวมากกว่านักศึกษาทั้ง 2 ชั้นนั้น อาจเนื่องมาจากนักศึกษารุ่นปีที่ 3 ต้องขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วยอย่างเต็มที่ เป็นปีแรก ในขณะที่นักศึกษารุ่นปีที่ 2 ยังขึ้นเป็นเพียงส่วนน้อย และนักศึกษารุ่นปีที่ 4 ฝึกขึ้นฝึกเต็มที่ เป็นปีที่ 2 แล้ว ทำให้สามารถปรับตัวต่อสภาพการต่าง ๆ ได้ดีกว่า ดังนั้น ทางสถาบันจึงควรจัดให้มีการปฐมนิเทศแก่นักศึกษารุ่นปีที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาที่จะพบได้ในการขึ้นฝึกปฏิบัติและในการศึกษาบางวิชา โดยให้อาจารย์ และนักศึกษารุ่นที่เป็นผู้แจ้งรวมทั้งเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ฟัง นอกจากนั้น อาจารย์ประจำหอผู้ป่วย และอาจารย์ที่ปรึกษาควรได้ติดตามดูแลนักศึกษาในความรับผิดชอบของตนอย่างใกล้ชิดด้วย เพื่อที่จะได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา

8. จุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา ปรากฏว่า นักศึกษารุ่นปีที่ 1 นักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมในภาคต่าง ๆ นักศึกษาที่มีความมารถหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัดมีจุดมุ่งหมายที่จะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อขอใช้

ทุนแล้ว สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาที่พักบ้านตนเอง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมในกรุงเทพมหานคร นักศึกษาที่บิดามารคามีรายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ถ้าสถาบันการศึกษาพยาบาลใดมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตพยาบาลเพื่อให้ไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคแล้ว ก็ควรจะได้มีการพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้น ทางสถาบันควรจัดประสบการณ์ที่ทำให้ให้นักศึกษามีความประทับใจในทางบวกต่อวิชาชีพ และต่อการเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค โดยการจัดให้นักศึกษาได้เห็นบทบาทของพยาบาลในส่วนภูมิภาคที่ได้ให้ความช่วยเหลือคนไข้ตามโรงพยาบาลจังหวัด หรือโรงพยาบาลอำเภอที่เป็นแบบอย่างในทางที่ดี เพื่อให้นักศึกษาจะได้ไม่เปลี่ยนใจเมื่อเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4

9. จุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาซึ่งอยู่ในลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 เป็นจุดมุ่งหมายทางวิชาชีพ คือ จะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษามา และต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาล เมื่อโอกาสอำนวย และปรากฏว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัดก็มีจุดมุ่งหมายทั้งสองเรื่องนี้สูงกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นทางสถาบันจึงควรจัดให้มีการแนะแนวการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะการปฏิบัติงานในต่างจังหวัดจะต้องปฏิบัติคนเช่นใด มีหน้าที่ใด สายการบังคับบัญชาเป็นอย่างไร และสิ่งที่ควรรู้อื่น ๆ อีกมากมาย สิ่งที่สถาบันจะต้องแนะแนวควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานคือ การศึกษาต่อ ควรชี้แจงให้นักศึกษาทราบว่าสามารถจะศึกษาต่อในสาขาวิชาใดได้บ้าง โดยเฉพาะทางสาขาพยาบาลขณะนี้ มีระดับบัณฑิตศึกษาก็แห่ง และมีที่สาขาวิชา เพื่อให้นักศึกษาจะได้วางแผนการในอนาคตได้ถูกต้อง

10. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.76 มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค้นแต่ 2.76 ขึ้นไป สำหรับเรื่องนี้ทางสถาบันจะต้องทำความเข้าใจกับนักศึกษาว่า ถ้าต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลจะต้องขยันเพิ่มขึ้น และพยายามทำแต้มเฉลี่ยให้สูงขึ้นด้วย เนื่องจากการคัดเลือกจะต้องพิจารณาผลการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งด้วย นอกเหนือไปจากคุณสมบัติด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาลของสถาบันการศึกษานพยาบาลในส่วนภูมิภาคเพื่อจะได้เปรียบเทียบกับนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานครว่าแตกต่างกันหรือไม่
2. ศึกษาลักษณะ กลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาเอกชน เพื่อจะได้เปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันของรัฐ
3. เปรียบเทียบลักษณะ กลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาในสาขาวิชาชีพอื่น
4. การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะ กลุ่มเพื่อนต่าง ๆ และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา โดยจำแนกตามตัวแปรต้น ควรกระทำเป็นรายค่านจะสะดวกและง่ายกว่าการศึกษาเป็นรายข้อ ซึ่งต้องเสียเวลาในการวิเคราะห์มาก ถึงแม้ว่าจะทำให้ทราบข้อมูลอย่างละเอียดก็ตาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย